

PODATEK OD NETFLIXA

Projektowane przepisy Tarczy Antykryzysowej 3.0. (*dalej jako TA 3.0.*) zakładają wprowadzenie nowego typu podatku, któremu media nadały już szumną nazwę, tzw. „podatku od Netflixa”.

Prace nad projektem TA 3.0. zostały odłożone do 12 maja 2020 r. Przyjrzyjmy się jednak bliżej nowym pomysłom ustawodawcy.

Nie ulega wątpliwości, że okres społecznej izolacji sprzyja popularności platform udostępniających filmy i seriale, tj. Netflix, Ipla, Cda. Gwałtowny wzrost zainteresowania tymi serwisami spowodował, że znalazły się one również w centrum zainteresowania ustawodawcy.

Podatek cyfrowy nie jest jednak nowym pomysłem ustawodawcy, bowiem przepisy prawa przewidują już obowiązek dokonywania wpłat na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej. Obowiązek ten ciąży m.in. na podmiotach prowadzących kina, programy telewizyjne, operatorach telewizji kablowej. Ustawodawca planuje jedynie rozszerzenie katalogu podmiotów objętych tym obowiązkiem.

Podatek ten ma objąć również podmioty dostarczające audiowizualną usługę medialną na żądanie (*dalej: jako Podmioty*), czyli właśnie takie podmioty, jak m.in. Netflix. Podmioty te będą zobowiązane do uiszczenia na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej wpłaty w wysokości 1,5 %, liczonej od:

- 1) przychodu uzyskanego z tytułu opłat za dostęp do udostępnianych publicznie audiowizualnych usług medialnych na żądanie; albo
- 2) przychodu uzyskanego z tytułu emisji przekazów handlowych, jeżeli ten przychód w danym okresie rozliczeniowym jest wyższy.

W przypadku, gdy Podmiot ma siedzibę w innym państwie członkowskim UE, wpłata będzie ustalana na podstawie przychodów uzyskiwanych na terytorium RP.

Ustawodawca przewiduje wyłączenia podmiotowe, a mianowicie od obowiązku, o którym mowa powyżej byłby zwolniony Podmiot:

- 1) będący mikroprzedsiębiorcą, w rozumieniu ustawy – Prawo przedsiębiorców, lub
- 2) którego liczba użytkowników wszystkich udostępnianych publicznie przez niego audiowizualnych usług medialnych w roku poprzedzającym rok, w którym jest ustalany obowiązek wpłaty na rzecz Instytutu, nie przekroczyła 1 % abonentów usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu (*dalej jako Abonenci*); przy czym liczbę Abonentów ustala się na podstawie danych z inwentaryzacji, o której mowa w ustawie z dnia 07 maja 2010 roku o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.

Wpłaty miałyby być przekazywane w okresach kwartalnych, w terminie 30 dni po upływie kwartału.

Uzyskane w ten sposób środki pieniężne miałyby wzmocnić polski rynek filmowy, który został dotknięty pandemią koronawirusa – w ten sposób gromadzone byłyby bowiem środki, które mogłyby zostać w przyszłości wykorzystane w celu produkcji filmów, organizacji festiwali i innych wydarzeń filmowych. Projekt uzyskał mocne poparcie środowiska artystów, lecz jednocześnie wzbudził w mediach wiele negatywnych emocji.

Kwestia moralnej słuszności obciążenia podmiotów udostępniających audiowizualne usługi medialne na żądanie oraz legislacyjnej poprawności proponowanych rozwiązań pozostaje otwarta, bowiem nadal trwają prace nad projektem ustawy.